

УДК 336.227.1(477)

П. О. Селезень

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,
доцент кафедри міжнародного права,
(Національний університет ДПС України)*

ПРАВАЗАСТОСОВНІ АСПЕКТИ ПОЛОЖЕНЬ ПРО БЕНЕФІЦІАРНОГО ОТРИМУВАЧА В ПОДАТКОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Актуальність. Невід'ємною складовою успішного вирішення стратегічного завдання щодо підвищення ефективності адміністрування податків, яке чітко сформульоване в Програмі економічних реформ на 2010-2014 рр., є обмеження можливостей платників податків неналежним чином використовувати положення вітчизняних договорів про уникнення подвійного оподаткування [1, с. 10]. У цьому контексті доволі виправданим є запровадження в Податковому кодексі України (далі – ПК України) окремих положень про бенефіціарного отримувача. Їх використання дозволяє податковим органам обмежити доступ до договірних переваг тим нерезидентам, які отримують доходи з України та які не відповідають критеріям бенефіціарного отримувача. Разом з тим, існуюче формулювання відповідних положень ПК України залишило невирішеними низку питань як у контексті правозастосовування, так і з точки зору теорії права. Звідси стає очевидною актуальність дослідження проблем реалізації положень про бенефіціарного отримувача у практиці регулювання податкових відносин в Україні за участю нерезидентів.

Аналіз досліджень і публікацій. Запобігання неналежному застосуванню положень міжнародних податкових договорів за допомогою використання положення про бенефіціарного отримувача доходу не є новим предметом досліджень у зарубіжній юридичній науці. У своїх роботах до дослідження цього механізму звертались такі вчені як Ф. Бейкер [2], С. ван Вігель [3], К. Вогель [4], Ш. дю Туа [5] та ін. Нову хвилю інтересу до цього питання зумовила активність національних судів у визначенні змісту концепції бенефіціарного отримувача та пошук національними урядами можливостей подальшого вдосконалення засобів запобігання неналежному використанню міжнародних податкових договорів у контексті глобальної фінансової кризи. Однак до нинішнього часу концепція бенефіціарного отримувача не стала широко досліджуваним предметом в роботах як українських, так і російських вчених, які часто обмежують свій аналіз або конкретними судовими справами [6], або загальною характеристикою [7].

Постановка проблеми. Основною метою статті є визначення потенційних проблемних правозастосовних аспектів реалізації концепції бенефіціарного отримувача доходу в Україні та розробка можливих шляхів їх вирішення з урахуванням світового досвіду.

Основний зміст дослідження. Положення про бенефіціарного отримувача з'явились у вітчизняному податковому законодавстві лише з прийняттям Податкового кодексу України. При цьому варто зауважити, що, слідуючи прикладам провідних країн світу, Україна зарезервувала положення про бенефіціарного отримувача у частині виплат пасивних видів доходів нерезидентам в цілому ряді договорів про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна (наприклад, ст.ст. 10-12 договору з Австрією, з Ізраїлем, з Францією). Однак ці положення

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12spozu.pdf>.

фактично не застосовувались через відсутність у внутрішньому законодавстві як самого поняття "бенефіціарний отримувач", яке зазвичай не тлумачиться в рамках самих міжнародних податкових договорів, так і власне порядку його застосування у процесі правового регулювання відносин за участю нерезидентів.

У п. 103.2 ст. 103 ПК України в якості обов'язкової умови застосування особою (податковим агентом) звільнення від оподаткування або зменшеної ставки податку, передбачених міжнародним договором України на час виплати доходу нерезиденту, встановлено підтвердження таким нерезидентом того, що він є бенефіціарним (фактичним) отримувачем доходу і резидентом країни, з якою укладено міжнародний договір України. У цьому контексті на особливу увагу заслуговує використання законодавцем терміну "міжнародний договір України", що повністю узгоджується з вимогами Закону України "Про міжнародні договори України" 29.06.2004 р. № 1906-IV. Проте в системі міжнародних податкових договорів окремо виділяються договори, які не можуть бути "міжнародними договорами України", оскільки укладені іншим суб'єктом міжнародного права, проте є обов'язковими для виконання на території України – це договори про уникнення подвійного оподаткування, які були укладені ще за часів СРСР і зберігають свою чинність відповідно до ст. 6 і 7 Закону України "Про правонаступництво" 12.09.1991 р. № 1543-ХІІ (договори з Іспанією, Кіпром, Малайзією, Японією). В якості аргументу на користь того, що договори колишнього СРСР не можуть бути включені до змісту поняття "міжнародний договір України", додатково слугує і той факт, що згідно ст. 1 Закону України "Про міжнародні договори України" його норми поширюють свою дію лише на ті договори, які були укладені відповідно до Конституції України та вимог відповідного закону.

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

Зрозуміло, що ні першому, ні другому критерію договори колишнього СРСР відповідати не можуть.

Існуюча невизначеність щодо можливості застосування положень про бенефіціарного отримувача відповідно до вимог ПК України до ситуацій, в яких використовуються договори колишнього СРСР лише поглиблюється у випадку звернення до тексту таких міжнародних договорів. Так, договір з Кіпром в частині виплат пасивних видів доходу (дивідендів, процентів, роялті) не передбачає можливості обмеження надання договірних переваг нерезиденту на підставі застосування договірною державою положень внутрішнього законодавства щодо бенефіціарного отримувача. При цьому необхідно враховувати, що згідно ст. 27 Віденської конвенції про право міжнародних договорів від 23.05.1969 р. Україна не може посилатись на положення внутрішнього законодавства як на підставу невиконання нею договору, зокрема, і договорів про уникнення подвійного оподаткування в частині надання доступу до договірних переваг.

Наша держава не є унікальною у контексті проблеми застосування договірних обмежень на підставі внутрішнього законодавства до договорів про уникнення подвійного оподаткування. Тому корисним могло б стати звернення до міжнародного досвіду вирішення подібних ситуацій.

В цілому, можна виокремити два альтернативні варіанти:

1) У справі Д'єболь Куртаж (Diebold Courtage) суд Франції (Conseil d'État – Державна Рада) мав розглянути ситуацію з виплатою роялті французькою компанією на користь партнерства в Нідерландах, яке більше 60 % отриманих доходів, в свою чергу, виплачували швейцарській пов'язаній компанії. Основним питанням стало те, чи можуть бути у подібних обставинах застосовні положення договору про уникнення подвійного оподаткування між Францією та Нідерландами, оскільки

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

згадане партнерство не визнавалось резидентом останньої з двох країн. Причиною цього було те, що партнерство не вважалось платником податків на території Нідерландів, а тому і не могло підпадати під договірне визначення поняття "резидент". Відповідь суду була позитивною, так як партнерство було визнано "фіскально прозорим утворенням", а його партнери в якості резидентів Нідерландів повністю відповідали критеріям резидента за відповідним міжнародним договором. Незважаючи на відсутність у договорі між Францією та Нідерландами згадок про бенефіціарного отримувача, фіскальні органи спробували відмовити у наданні договірних переваг на підставі того, що справжнім отримувачем доходу є саме швейцарська, а не нідерландська компанія. Однак надати належні докази фіскальні органи Франції в обґрунтування своєї позиції не змогли. Примітно те, що в своєму рішенні французький суд не відкинув позицію фіскальних органів щодо бенефіціарного отримувача, проте не визнав її на підставі відсутності належних доказів. Звідси логічно припустити, що концепція бенефіціарного отримувача може бути застосовною навіть у тих ситуаціях, де договори про уникнення подвійного оподаткування не містять безпосередньої згадки про бенефіціарного отримувача [8, р. 219; 9, р. 328]. В будь-якому випадку, робить висновок Б. Готьєр, для французького суду факт того, що договір про уникнення подвійного оподаткування містить положення про включення до сфери його дії лише резидентів договірних сторін, визнається достатньою підставою для заборони доступу до договірних переваг, якщо відповідні договірні положення використовуються в неналежний спосіб, зокрема, в ситуаціях з посередницькими структурами, єдиною метою яких є надання доступу третій стороні до передбачених міжнародним податковим договором переваг. Викладене дозволяє

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

припустити, що у Франції концепція бенефіціарного отримувача пов'язується з теорією зловживання правом (abuse of law) [8, р. 220].

2) Окремі країни не вважають за доцільне обмежувати надання переваг за договорами про уникнення подвійного оподаткування на підставі положення про бенефіціарного отримувача, закріпленого у внутрішньому законодавстві договірної держави. Такої позиції дотримується Польща, яка в договорах з Францією (ст. 11 (оподаткування процентів) і 12 (оподаткування роялті)), Італією (ст. 10 (оподаткування дивідендів)) та Іспанією (ст. 10 (оподаткування дивідендів), 11 (оподаткування процентів), 12 (оподаткування роялті)) не закріпила положення про бенефіціарного отримувача, а тому надає договірні переваги звичайним отримувачам доходу, які підпадають під визначення резидентів іншої договірної держави [10, р. 648]. Схожою є практика надання договірних переваг і в Індії, ряд договорів якої, зокрема, з Фінляндією (щодо оподаткування дивідендів і процентів), Сирією (щодо оподаткування пасивних доходів), Замбією (щодо оподаткування пасивних доходів), Танзанією (щодо оподаткування пасивних доходів), також не містить згадок про можливість обмеження договірних переваг на основі критерію бенефіціарного отримувача. Підтвердженням цьому може бути позиція Верховного суду Індії у справі Індійський Союз проти Азаді Бакхао Ендолана, рішення у якій було винесене у 2003 р.: "якщо б існував намір заборони у доступі до переваг за договором про уникнення подвійного оподаткування для національних осіб третьої держави, то тоді відповідне положення про обмеження такої поведінки мало би бути включене в текст". Далі судді привели приклад ст. 24 договору про уникнення подвійного оподаткування між Індією та США, який містив чітке положення про обмеження надання договірних переваг. Звідси вони

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

зробили висновок про те, що за відсутності подібних положень в аналогічному договорі з Маврикієм, які б забороняли резидентам третіх держав у доступі до договірних переваг, останні не можуть бути позбавлені договірних переваг [11].

Як бачимо, на практиці доволі складно визначити, яким шляхом піде український суд у випадку, якщо перед ним постане необхідність у вирішенні питання про правомірність відмови у наданні договірних переваг нерезиденту на основі невідповідності критерію бенефіціарного отримувача, якщо такої можливості не передбачено в самому договорі про уникнення подвійного оподаткування. На нашу думку, у цьому контексті необхідно враховувати, що згідно ст. 26 Віденської конвенції про право міжнародних договорів від 23.05.1969 р. Україна зобов'язана добросовісно виконувати взяті на себе міжнародні зобов'язання, а отже, повинна надати відповідні договірні переваги, не дивлячись на положення внутрішнього законодавства. З урахуванням вимог міжнародного права можна припустити, що найоптимальнішим варіантом вирішення означеної проблеми могло б стати або прийняття змін до відповідних статей договору про уникнення подвійного оподаткування, або ж укладання компетентними органами договірних сторін додаткового протоколу, який би передбачав можливість використання тесту на відповідність критеріям бенефіціарного отримувача згідно ПК України.

Іншим варіантом вирішення питання про можливість застосування обмежень у наданні договірних переваг могло б стати формування узгодженої судової практики з відповідного питання. Її відправною точкою могло б стати те, що у п. 1 резолютивної частини рішення у справі № 18-рп/2004 від 01.12.2004 р. Конституційний Суд України до числа загальноправових засад однозначно включив принцип добросовісності. У

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12spozu.pdf>.

такому випадку доволі обґрунтованою стає відмова у наданні договірних переваг на основі невідповідності критерію бенефіціарного отримувача, незалежно від того, чи передбачає сам договір про уникнення подвійного оподаткування доходів та майна таку можливість чи ні. Але при цьому необхідно враховувати, що реалізація такого підходу виправдовуватиме себе лише у ситуаціях, де існують обґрунтовані підозри у неналежному використанні відповідних договірних норм, що безпосередньо суперечить принципу добросовісності. Концептуально таке вирішення проблеми є схожим за змістом з підходом французьких судових органів, описаним вище.

У всіх інших випадках навряд чи може бути обґрунтованою відмова у наданні переваг за договором про уникнення подвійного оподаткування, якщо сам договір не передбачає такої можливості. І тому державні органи влади України зобов'язані надавати договірні переваги відповідним нерезидентам, які претендуватимуть на їх отримання і відповідатимуть встановленим у договорі вимогам.

Додаткові складнощі на практиці може викликати і те, що законодавець істотно розширив сферу застосування концепції бенефіціарного отримувача у ПК України у порівнянні з більшістю договорів про уникнення подвійного оподаткування. Пов'язано це насамперед з тим, що вітчизняні компетентні органи у процесі розробки і узгодження тексту відповідного міжнародного договору найчастіше беруть за основу або Модельну податкову конвенцію ОЕСР щодо доходу та капіталу, або Типову конвенцію ООН про уникнення подвійного оподаткування у відносинах між розвиненими державами та державами, що розвиваються (далі – Типова конвенція ООН). Однак і перший, і другий модельні акти обмежують сферу застосування концепції бенефіціарного

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

отримувача виключно такими видами пасивних видів доходів як дивіденди, проценти та роялті, на відміну від ПК України. Вітчизняний законодавець вирішив не обмежувати дію положень про бенефіціарного отримувача виключно пасивними доходами і закріпив у п. 103.3 ст. 103 ПК України фактично невичерпний перелік доходів нерезидента, під час виплати яких необхідно підтверджувати відповідність критерію бенефіціарного отримувача. Однак за відсутності чіткої вказівки про обмеження сфери застосування такого положення виключно ситуаціями, в яких договірними нормами безпосередньо передбачено можливість застосування критерію бенефіціарного отримувача, правомірність відповідних положень внутрішнього законодавства є щонайменше сумнівною у світлі вимог права міжнародних договорів. Підставою для такого твердження є, знову ж таки, ст. 26 Віденської конвенції про право міжнародних договорів від 23.05.1969 р., яка чітко визначає обов'язок держав виконувати свої договірні зобов'язання добросовісно, тобто у суворій відповідності з буквою і духом міжнародного договору. У цьому контексті виникає необхідність у внесенні відповідних змін до ПК України, які б обмежували сферу застосування положень про бенефіціарного отримувача лише пасивними доходами, а щодо інших видів доходів нерезидента – лише у випадку, якщо це передбачено відповідним договором про уникнення подвійного оподаткування.

Варто відмітити, що і з економічної точки зору виправданість описаного вище підходу законодавця також є доволі неоднозначною. Так, Ф. Бейкер, досліджуючи питання про можливість розширення сфери дії концепції бенефіціарного отримувача у контексті положень Типової конвенції ООН визнавав, що найбільш виправданим відповідне розширення може бути за рахунок договірних положень щодо

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

оподаткування приросту капіталу (п. 6 ст. 13), капіталу (п. 4 ст. 22), інших доходів (ст. 21), прибутку підприємств (ст. 7) та особистих незалежних послуг (ст. 14). Але при цьому наполягав на необхідності проведення додаткової роботи щодо встановлення доцільності такого розширення сфери дії концепції бенефіціарного отримувача на основі поширеності практики неналежного використання відповідних договірних норм з метою запобігання неефективності пропонованих змін та їх надмірної формалізації. Адже він визнає, що небезпека неналежного використання договірних норм є очевидною і зрозумілою насамперед щодо оподаткування пасивних доходів, на відміну від інших положень. Наприклад, доволі складно визначити наскільки обґрунтованим буде застосування концепції бенефіціарного отримувача до ситуацій з використанням договірних норм щодо оподаткування доходів від капіталу і від приросту капіталу, які текстуально відтворюють п. 4 ст. 22 та п. 6 ст. 13 Типової конвенції ООН. Адже виникають складнощі теоретичного характеру у застосуванні концепції бенефіціарного отримувача до тих видів доходу, які не передбачають руху капіталу, на відміну від дивідендів, процентів чи роялті, а є приростом капіталу чи доходом від відчуження активів [12, р. 32-33].

Висновки. На основі проведеного дослідження можемо сформулювати наступні висновки та пропозиції:

1. З урахуванням вимог Віденської конвенції про право міжнародних договорів Україна зобов'язана забезпечити належну реалізацію положень договорів про уникнення подвійного оподаткування, що передбачає забезпечення доступу до договірних переваг тих нерезидентів, які відповідають визначеним відповідними договорами критеріям. При цьому у світовій практиці склались два основні варіанти

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

вирішення проблеми застосування положень внутрішнього законодавства про бенефіціарного отримувача до ситуацій з використанням міжнародних податкових договорів, які не містять аналогічних норм: 1) положення внутрішнього законодавства можуть застосовуватись, якщо навіть самі договори не містять положень про бенефіціарного отримувача, однак лише за наявності обґрунтованих підозр у неналежному використанні таких договорів (Франція); 2) обмеження в доступі до договірних переваг на основі концепції бенефіціарного отримувача згідно внутрішнього законодавства не застосовуються до тих договорів, які не містять згадок про можливість таких обмежень (Польща, Індія). З метою запобігання виникненню податкових спорів та звинувачень у порушенні вимог міжнародного права доцільним може бути один з наступних варіантів: 1) адекватним чином змінити відповідні положення договорів про уникнення подвійного оподаткування, які не містять положення про бенефіціарного отримувача; 2) відмовляти у наданні договірних переваг на основі невідповідності критерію бенефіціарного отримувача, незалежно від того, чи передбачає сам договір про уникнення подвійного оподаткування доходів та майна таку можливість чи ні, але лише у ситуаціях, де існують обґрунтовані підозри у неналежному використанні відповідних договірних норм, що безпосередньо суперечить принципу добросовісності як одній із загальноправових засад; 3) забезпечувати доступ до договірних переваг навіть у тих випадках, якщо самі договори про уникнення подвійного оподаткування не містять згадок про бенефіціарного отримувача.

2. Внести зміни до ст. 103 ПК України, які б обмежували сферу застосування положень про бенефіціарного отримувача лише ситуаціями з виплатою пасивних доходів нерезидентам, а щодо інших видів доходів –

▪ Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України / П. О. Селезень // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2012. – № 1(5) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12sporzu.pdf>.

лише у випадку, якщо це прямо передбачено відповідним договором про уникнення подвійного оподаткування. В протилежному випадку застосування концепції бенефіціарного отримувача до договорів про уникнення подвійного оподаткування, які обмежують сферу її застосування лише виплатою пасивних видів доходів, може призвести до порушення принципу добросовісного виконання взятих на себе договірних зобов'язань відповідно до Віденської конвенції про право міжнародних договорів.

Список використаних джерел

1. Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава: Програма економічних реформ на 2010-2014 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_1.pdf.

2. Baker P. Double Taxation Conventions and International Tax Law: A Manual on the OECD Model Taxation Convention on Income and Capital of 1992. 2nd ed. / P. Baker. – London : Sweet and Maxwell, 1994. – 514 p.

3. Van Weeghel S. The Improper Use of Tax Treaties with Particular Reference to the Netherlands and the United States / S. Van Weeghel. – London : Kluwer Law International, 1998. – 304 p.

4. Klaus Vogel on Double Taxation Conventions: a Commentary to the OECD-, UN- and US Model Conventions for the Avoidance of Double Taxation of Income and Capital with Particular Reference to German Treaty Practice. – London-The Hague-Boston: Kluwer Law International, 1997. – 1688 p.

5. Du Toit C. P. Beneficial Ownership of Royalties in Bilateral Tax Treaties / C. P. Du Toit. – Amsterdam : IBFD Publ., 1999. – 280 p.

6. Вахитов Р. Р. Концепция "бенефициарного собственника" в свете решения Налогового суда Канады по делу компании Prevost Car Inc. / Р. Р. Вахитов, В. А. Гидирим, К. М. Лепшоков // Налоговед. – 2008. – № 7. – С. 76-87.

7. Полежарова Л. В. Концепция фактического получателя дохода в международных налоговых отношениях / Л. В. Полежарова // Финансовый журнал. – 2011. – № 4. – С. 83-96.

8. Gothière B. Beneficial Ownership and Tax Treaties: A French View / B. Gothière // Bulletin for International Taxation. – April/May 2011. – Vol. 65. – Number 4/5. – P. 217-223.

9. Austray S., Collet M. France / S. Austray, M. Collet // Cahiers de Droit Fiscal International. – Vol. 95a. – The Hague: IFA, 2010. – P. 311-332.

10. Zalasiński A. Poland / A. Zalasiński // Cahiers de Droit Fiscal International. – Vol. 95a. – The Hague: IFA, 2010. – P. 635-650.

11. Union of India and Ahr. Vs. Azadi Bachao Andolan and Ahr., 07.10.2003, [2003] 4 LRI 172, 263 IRT 706 (Supreme Court of India (Civil Appellate Division)) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://judis.nic.in/supremecourt/helddis.aspx>.

12. Note by the Coordinator of the Subcommittee on Improper Use of Treaties: Proposed Amendments. Doc. E/C.18/2008/CRP.2, 17 October 2008 [Електронний ресурс]. – 34 p. – Режим доступу: http://www.un.org/esa/ffd/tax/fourthsession/EC18_2008_CRP2.pdf.

Селезень П. О.

Правозастосовні аспекти положень про бенефіціарного отримувача в податковому законодавстві України

В статті автором досліджено окремі аспекти застосування концепції бенефіціарного отримувача в Податковому кодексі України. Розроблено пропозиції щодо забезпечення відповідності норм внутрішнього законодавства вимогам податкових договорів на основі світового досвіду

Ключові слова: бенефіціарний отримувач, міжнародний податковий договір, Податковий кодекс України, пасивні доходи, оподаткування

Селезень П. А.

Правоприменительные аспекты положений о бенефициарном получателе в налоговом законодательстве Украины

В статье автором исследованы отдельные аспекты применения концепции бенефициарного получателя в Налоговом кодексе Украины. Разработаны предложения относительно обеспечения соответствия норм внутреннего законодательства требованиям налоговых договоров на основе мирового опыта

Ключевые слова: бенефициарный получатель, международный налоговый договор, Налоговый кодекс Украины, пассивные доходы, налогообложение

Selezen P. O.

Application aspect of legal norms concerning beneficial owner in tax legislation of Ukraine

In the article the author investigates a few aspects of application of beneficial owner concept in the Tax Code of Ukraine. The propositions on ensuring national legislation compliance with tax treaty obligations are formulated on the basis of international experience

Keywords: beneficial owner, international tax treaty, Tax Code of Ukraine, passive income, taxation